

Plašč

Nikolaj Vasiljevič Gogolj

Akakij Akakijevič je bil nižji sodnik. Prepisoval je spise lepo in brez napak, toda nosil je star oguljen plašč zaradi katerega so se mu sodelavci posmehovali.

V Petrogradu pa se je ravno bližala zima. Sklenil je, da bo plašč odnesel h krojaču Petroviču, da naj mu ga zakrpa. Toda tako oguljenega plašča krojač ni hotel popravljati, zato je Akakiju svetoval naj raje prinese blago in bosta sešila novega. Akakiju to ni bilo najbolj po godu, toda vse eno je pričel, morda celo malce pretirano, varčevati. Kmalu se je nabralo toliko denarja, da se je spet oglasil pri krojaču. Ta mu je sešil lep, topel plašč z visokim ovratnikom. Sodelavci so mu rakli, da morajo ta lepi plašč 'zaliti'.

Toda ko se je Akakij zvečer vračal iz proslave, so ga na trgu oropali. Sodelavci so začeli zbirati denar za nov plašč. Akakij pa se je po njihovem nasvetu odpravil k 'važni osebi', kateri ga je zavrnil, kot da to ni nič takega.

Akakij je zbolel za angino in ko je prišel zdravnik in ga pregledal je svetoval gospodinji naj naroči krsto zanj, saj ne bo več dolgo živel.

Nos

V Petrogradu je živel brivec po imenu Ivan Jakovleviæ. Ena izmed njegovih strank je bil tudi major Kovalev.

Nekega jutra se je Ivan Jakovljeviæ zbudil in pri zajtrku v kruhu našel nos. Ustrašil se je da ga bodo obtožili, da je on nekomu odrezal nos. Zato se je odločil, da ga skrije. Po daljšem skrivanju pred redarji, je vrgel nos v reko. Med tem pa se je zbudil in čudil odsevu v ogledalu major Kovalev, opazil je namreč da nima nosu, tam kjer pa je bil prej nos je bila gladka

koža. Odšel je v mesto z namenom, da poišče svoj nos. In res se je srečal s svojim nosom preoblečenim v dvornega svetnika. Kovalev ga je hotel prepričati, da je njegov nos, toda zaradi neuspeha je Kovalev pričel obupovati. Nekega dne, ko je prišel domov, mu je policaj prinesel nos. Toda Kovalev je imel še en problem, kako pripraviti nos do tega, da se bo zopet prirastel. Kovalev ga je postavljaj na svoje mesto ampak nos je vedno znova padal dol. Dobil je tudi ponudbo naj nos proda, toda k sreči se je odločil nasprotno, kajti naslednji dan je bil nos spet na svojem mestu.

Akakij Akakijevič: je bil preprost, reven in ubog, ne samo v materialnem smislu ampak tudi v delu in razumu. Bil je brez hrabrosti in smisla za duhovne vrednote. Toda če so mu zaupali kakšno delo, ga je opravil vestno in pravilno.

Mnenje o noveli:

Gogolj je napisal novelo PLAŠČ v romantičnem realizmu. Napisal pa jo je v formi novele zato, ker je ta forma kratkega obsega, opisuje bolj ali manj resnične dogodke (NOS) in nastopa malo oseb.

Plašč

Akakij Akakijevič je realna podoba ruskega človeka. Tudi Akakij je do sveta in življenja realen, saj od njega ne pričakuje več, kot mu ta lahko nudi. Globoko v sebi pa je tudi romantičen, saj ga od nakupa novega plašča ne loči samo denarna ovira, ampak je tudi čustveno navezan na svoj stari plašč, ki ga je verjetno nosil že celo življenje. Tudi na koncu, ko mu ukradejo plašč, ne gleda na svet popolnoma realno ampak zapade v neke vrste melanholično stanje. Z izgubo novega plašča mu je postalo vseeno za življenje, saj se je prehladil in umrl.

Pisatelj si je za upodobitev zgodbe o Akakiju izbral novelo, ker je ta zgodba vsebovala prvine, ki so najbolj značilne ravno za novela. V noveli je namreč navzoč samo en dogodek iz vsakdanjega življenja. Glavno vlogo igra predmet, to je plašč, kar je značilno za novelo.